

Sygn. akt: III AUa 1220/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Zajązkowski

Sędziowie: SSA Anna Szczepaniak-Cicha

SSA Iwona Szybka (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Słota

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2014 r. w Łodzi

sprawy **A. Z. (1) i M. J.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Ł.**

o podleganie obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) M. J.,

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 31 maja 2013 r., sygn. akt: VIII U 3338/12;

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. na rzecz A. Z. (1) kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z urzędu za drugą instancję.**

Sygn. akt III AUa 1220/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 31 maja 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. z dnia 26 lipca 2012 i ustalił, że A. Z. (1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) M. J. od dnia 6 lutego 2012 roku i zasądził od organu rentowego na rzecz wnioskodawczynie kwotę 73,80 zł tytułem zwrotu zastępstwa procesowego.

Wydając powyższe orzeczenie Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny: wnioskodawczynie A. Z. (1) urodziła się w dniu (...). Ukończyła Technikum Handlowe, a następnie studia licencjackie zaoczne w Wyższej Szkole (...) w filii w P., na kierunku Administracja. W okresie od dnia 28 maja 2007 roku do dnia 28 maja 2008 roku A. Z. (1) była zatrudniona w Zakładzie (...) w S. na stanowisku „pracownik biurowy”. M. J. od dnia 5 grudnia 2011 roku prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności

Gospodarzej. Przedmiotem wykonywanej działalności gospodarczej jest sprzedaż detaliczna pieczywa i wyrobów cukierniczych. Miejszem prowadzenia działalności jest sklep piekarniczy w Ł. przy ulicy (...). Sklep został otwarty w dniu 4 lutego 2012 roku. W dniu 3 lutego 2012 roku zostały bowiem zakończone prace remontowe w tym lokalu. A. Z. (1) zgłosiła się do pracy u M. J. przypadkowo, gdyż jej mąż przejeżdżając ulicą (...) w Ł. zauważył na szybie drzwi wejściowych sklepu, prowadzonego przez M. J., ogłoszenie o potrzebie zatrudnienia sprzedawcy. Mąż A. Z. (1) pracował w tym czasie w Teatrze Muzycznym w Ł.. W dniu 6 lutego 2012 roku wnioskodawczyni A. Z. (1) zawarła z M. J. umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 6 lutego 2012 roku, na stanowisku „sprzedawca”, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 2.200,00 zł brutto. Strony określiły, że miejscem wykonywania pracy jest Ł. ulica (...). W dniu 4 lutego 2012 roku zostało wystawione A. Z. (1) zaświadczenie lekarskie o zdolności do pracy. W dniu 7 lutego 2012 roku wnioskodawczyni odbyła szkolenie wstępne w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy i złożyła oświadczenie o zapoznaniu jej przez pracodawcę z charakterem i rodzajem zagrożeń, a tym samym z ryzykiem zawodowym, jakie wiąże się z pracą na stanowisku ekspedientki. A. Z. (1) nie posiadała pisemnego zakresu obowiązków. Wynagrodzenie za pracę było jej wypłacane gotówką. A. Z. (1) kwitowała odbiór wynagrodzenia na listach płac. Nie było prowadzonej listy obecności. A. Z. (1) jest dla M. J. osobą obcą. W dniu 9 marca 2012 płatnik składek M. J. dokonał zgłoszenia wnioskodawczyni A. Z. (1) od dnia 5 lutego 2012 roku do ubezpieczenia emerytalnego, rentowych, chorobowego oraz wypadkowego z tytułu zawartej umowy o pracę. W dniu 23 marca 2012 roku M. J. wyrejestrował A. Z. (1) z dniem 5 lutego 2012 roku i jednocześnie dokonał zgłoszenia z datą 6 lutego 2012 roku. A. Z. (1) świadczyła pracę w sklepie piekarniczym w Ł., przy ulicy (...), od poniedziałku do piątku, w godzinach 9.00 -17.00. Do obowiązków wnioskodawczym należało codzienne przyjęcie pieczywa, wyrobów cukierniczych, odpowiednia ekspozycja wyrobów, sprzedaż i porządkowanie miejsca pracy. A. Z. (1) sprawdzała czy towar jest zgodny z zamówieniem i wykladała go na półki. Od dnia 5 marca 2012 roku M. J. zatrudnił H. S., na stanowisku sprzedawcy, z tym że do dnia 31 maja 2012 roku w wymiarze 1/2 etatu, z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 750,00 zł brutto, a od dnia 1 czerwca 2012 roku w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1.500,00 zł brutto. Do czasu zatrudnienia H. S. od godziny 5.00 do godziny 9.00 w sklepie pracował M. J.. Z chwilą zatrudnienia H. S., pracowała ona w sklepie od godziny 5.00 do godziny 9.00. Jak do pracy przychodziła A. Z. (1) na godz. 9.00, H. S. opuszczała sklep. Nie były sporządzane żadne rozliczenia w związku ze zmianami ekspedientek. H. S. widywała A. Z. (1) tylko przy zmianach i wtedy przekazywała jej miesięczny utarg. W dniu 3 stycznia 2012 roku lekarz rozpoznał u wnioskodawczyni 8-tygodniową ciążę. Podejmując pracę u M. J. A. Z. (1) nie poinformowała go, że jest w ciąży. Od dnia 15 marca 2012 roku do dnia 13 sierpnia 2012 roku A. Z. (1) przebywała na zwolnieniach lekarskich w związku z ciążą. M. J. nie złożył za A. Z. (1) raportu (...) za okres od dnia 15 marca 2012 roku do dnia 31 marca 2012 i nie opłacił za nią zaliczki na podatek dochodowy za miesiąc luty 2012 roku. Od dnia 2 lipca 2012 roku M. J. zatrudnił J. B. na stanowisku sprzedawcy w wymiarze 1/4 etatu, z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 375,00 zł brutto. Umowa o pracę została zawarta do dnia 31 grudnia 2013 roku. W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za uzasadnione. Jako wiarygodne ocenił Sąd I instancji zeznania wnioskodawczyni A. Z. (1) oraz pracodawcy M. J. co do faktycznego świadczenia pracy przez wnioskodawczynię od dnia 6 lutego 2012 roku do dnia 14 marca 2012 roku. Zeznania te korelują z zeznaniami świadków: H. S. i T. Z.. W ocenie Sądu zeznania A. Z. (1), M. J. i powołanych świadków są spójne, logiczne, wiarygodne i wzajemnie się uzupełniają. Sąd Okręgowy wskazując na treść art. 6 ust 1 pkt.1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby, macierzyństwa uznał, że wnioskodawczyni podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) M. J. w okresie od dnia 6 lutego 2012 roku, ponieważ z materiału dowodowego sprawy wynika, iż A. Z. (1) od dnia 6 lutego 2012 roku posiadała status pracownika, bowiem faktycznie wykonywała osobiście pracę określonego rodzaju na rzecz pracodawcy, pod którego kierownictwem pozostawała i który tę świadczoną przez nią pracę przyjmował. Z tytułu wykonywanej pracy pobierała wynagrodzenie. Wynagrodzenie było płatne gotówką, a jego odbiór A. Z. (1) kwitowała na liście płac. Powyższa okoliczność została zdaniem Sądu wykazana zeznaniami świadków H. S., A. Z. (1), M. J. i T. Z., a ponadto świadczą o tym również dokumenty w postaci listy płac. Dodatkowo Sąd Okręgowy podkreślił, że pracodawca wykazał również potrzebę zatrudnienia A. Z. (1), która wynikała z otwarcia sklepu piekarniczego. W ocenie Sądu Okręgowego zawarta umowa o pracę nie była pozorna. Niezłożenie przez pracodawcę zgłoszenia (...) w terminie, a także nieuiszczenie zaliczki na podatek dochodowy w miesiącu lutym 2012 roku nie

przesądząją o uznaniu umowy o pracę za pozorną. Błędy pracodawcy nie mogą bowiem obciążać pracownika. M. J. złożył formularz (...) i opłacał składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ponadto zdaniem Sądu Okręgowego zawarta umowa o pracę z dnia 6 lutego 2012 roku nie jest sprzeczna z ustawą, ani z zasadami współżycia społecznego. Umowa ta nie została też zawarta w celu obejścia prawa, bowiem uzyskanie ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym jest legalnym celem zawierania umów o pracę. Dążenie do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego jako cel podjęcia zatrudnienia nie świadczy o zamiarze obejścia prawa jeżeli umowa jest faktycznie realizowana. Nie jest obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. W sytuacji, gdy wolą stron było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem świadomość stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie daje podstawi do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa. Sąd Okręgowy na poparcie swojego stanowiska przytoczył orzeczenia Sądu Najwyższego. O kosztach zastępstwa procesowego pełnomocnika A. Z. (1) Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz § 2 ust. 1 i 2 oraz ust. 3 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, z późn. zm.).

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją organ rentowy zarzucając naruszenie:

1. art. 233 § 1 kpc przez pominięcie przy czynieniu ustaleń faktycznych co do zatrudnienia A. Z. (1) przez M. J. części dowodów i faktów: danych z książki przychodów i rozchodów, daty zgłoszenia do ubezpieczenia, braku zapłaty podatku dochodowego za luty przez M. J. od wynagrodzenia A. Z. (1);
2. art. 328 § 2 kpc przez nie ustosunkowanie się do wymienionych wyżej dowodów i faktów, pomimo, że wnioski z nich płynące co do zatrudnienia są przeciwne niż z zeznań świadków, wnioskodawców, na których Sąd oparł ustalenia faktyczne;
- 3/ naruszenie art 6 ust. 1 punkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w konsekwencji wcześniejszych naruszeń przepisów procedury, przez ustalenie podlegania A. Z. (1) ubezpieczeniu z tytułu zatrudnienia mimo, nie występowania go w rzeczywistości.

Wskazując na powyższe zarzuty organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie odwołania, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że Sąd Okręgowy przypisał walor wiarygodności zeznaniom świadka H. S., podczas gdy świadek jest pracownikiem T. Z. i z tego powodu może istnieć zależność z pracodawcą w postaci chęci utrzymania pracy, stąd nie można wykluczyć wpływu tego na treść zeznań. Natomiast w przypadku męża wnioskodawczyni jest on tak samo zainteresowany wynikiem sprawy jak same strony : A. Z. (2) i M. J.. Ponadto w ocenie skarżącego w szczególności późne zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego dowodzi, że umowa nie była zawarta w dniu 06 lutego, tym samym praca nie była wykonywana. Zdaniem organu rentowego przychody pracodawcy zupełnie nie pozwalają na zatrudnienie wnioskodawczyni z wynagrodzeniem 2200 złotych brutto. W grudniu 2011 roku płatnik notuje stratę (...)złoty, w styczniu 2012 roku uzyskuje zero przychodu, koszty wynoszą (...)złoty, w lutym 2012 roku także przychody (...)złote, koszty (...) złotych, w marcu przychody (...)złoty, koszty (...)złoty, w kwietniu przychody (...), koszty (...)złoty. Narastająco na koniec kwietnia przychody (...)złote, koszty (...)złoty. To oznacza, że pracodawca nie tylko nie uzyskiwał sam dochodu, lecz także musiał dokładać do prowadzonej działalności gospodarczej.

A. Z. (2) wniosła odpowiedź na apelację domagając się jej oddalenia i zasądzenia kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik z urzędu oświadczył, że koszty te nie zostały zapłacone ani w całości ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu albowiem Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie, a wszystkie zarzuty apelacyjne ocenić należy jako bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. W myśl natomiast art. 8 ust. 1 za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Stosownie do treści art. 11 ust. 1 obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1. Sąd Okręgowy na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ustalił, że A. Z. (1) zawarła w dniu 6 lutego 2012r. umowę o pracę, że umowę tę faktycznie wykonywała, że nie była to umowa nieważna w świetle art. 83 kc i 58 kc, a zatem umowa ta była tytułem do ubezpieczenia obowiązkowego A. Z. (1).

Bezzasadny jest zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc przez pominięcie przy czynieniu ustaleń faktycznych co do zatrudnienia A. Z. (1) przez M. J. części dowodów i faktów: danych z książki przychodów i rozchodów, daty zgłoszenia do ubezpieczenia, braku zapłaty podatku dochodowego za luty przez M. J. od wynagrodzenia A. Z. (1). Podkreślenia wymaga, że skuteczne postawienie zarzutu sprzeczności istotnych ustaleń ze zgromadzonymi dowodami lub naruszenia art. 233 § 1 KPC wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, lub nie uwzględnił wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów, jedynie to bowiem może być przeciwstawione uprawnieniu do dokonywania swobodnej oceny dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2004 r. w sprawie III CK 245/04). Do naruszenia art. 233 § 1 KPC nie jest wystarczające przekonanie apelującego o innej, niż przyjęta wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich ocenie odmiennej niż przeprowadzona przez Sąd (por. wyrok Sądu Najwyższego z 10 kwietnia 2000 r. w sprawie V CKN 17/00). W ocenie Sądu II instancji organ rentowy nie zdołał wykazać wadliwości rozumowania Sądu Okręgowego z punktu widzenia zaprezentowanych powyżej kryteriów. Zwrócić należy skarżącemu uwagę, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w ustaleniach faktycznych Sąd Okręgowy napisał: „W dniu 9 marca 2012 płatnik składek M. J. dokonał zgłoszenia wnioskodawczyni A. Z. (1) od dnia 5 lutego 2012 roku do ubezpieczenia emerytalnego, rentowych, chorobowego oraz wypadkowego z tytułu zawartej umowy o pracę. W dniu 23 marca 2012 roku M. J. wyrejestrował A. Z. (1) z dniem 5 lutego 2012 roku i jednocześnie dokonał zgłoszenia z datą 6 lutego 2012 roku (k. 5), (...) nie opłacił za nią zaliczki na podatek dochodowy za miesiąc luty 2012 roku (k. 7). Natomiast w rozważaniach napisał: „W ocenie Sądu Okręgowego zawarta umowa o pracę nie była pozorna. Niezłożenie przez pracodawcę zgłoszenia (...) w terminie, a także nieuiszczenie zaliczki na podatek dochodowy w miesiącu lutym 2012 roku nie przesądza o uznaniu umowy o pracę za pozorną. Błędy pracodawcy nie mogą bowiem obciążać pracownika. M. J. złożył formularz (...) i opłacał składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.” Wobec powyższego za nie tylko bezzasadny, ale i niezrozumiały należy uznać zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc. W taki sam sposób ocenić należy zarzut naruszenia art. 328 § 2 kpc., który uzasadniony został przez apelującego brakiem ustosunkowania się do wymienionych wyżej dowodów i faktów, pomimo, że wnioski z nich płynące co do zatrudnienia są przeciwne niż z zeznań świadków, wnioskodawców, na których Sąd oparł ustalenia faktyczne. Zgodnie z treścią art. 328 § 2 kpc uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Z przytoczonej powyżej treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika jednoznacznie, że „przy czynieniu ustaleń faktycznych co do zatrudnienia A. Z. (1)” Sąd Okręgowy nie zapomniał, wbrew zarzutom skarżącego, o podnoszonych w apelacji „dowodach i faktach” oraz, że odniósł się do nich w uzasadnieniu wyroku dokonując ich oceny zgodnie z kryteriami wynikającymi z art. art. 233 kpc. Dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę prawną wszystkich dowodów zebranych w sprawie Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje. Organ rentowy przedstawia w apelacji własną, przy tym niejednoznaczną, ocenę zeznań świadka H. S. podnosząc, że skoro świadek jest pracownikiem T. Z., to „nie można wykluczyć wpływu tego na treść zeznań”. Zaprezentowana przez organ rentowy ocena zeznań H. S. oparta jest zatem jedynie na hipotezie i domysłach. Identycznie odnieść się należy do oceny zeznań świadka T. Z. zaprezentowanej przez organ rentowy. Ocena zeznań świadków i stron dokonana w apelacji przez organ rentowy jest tylko bezskuteczną, niczym nieuzasadnioną polemiką z prawidłową oceną dokonaną przez Sąd i instancji. W apelacji skarżący stawia tezę, że umowa nie była zawarta 6 lutego i tym samym praca nie była wykonywana. Nie wiadomo, czy organ rentowy uważa, że zawarta

umowa o pracę była umową pozorną, czy też miała inne wady prawne prowadzące do jej nieważności. W odpowiedzi na odwołanie ZUS powołał się bowiem na art. 58 kc i wskazał, że umowa miała na celu obejście prawa i dlatego jest nieważna. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku wszechstronnie wyjaśnił kiedy umowa zmierza do obejścia prawa i powołując się na utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego trafnie wskazał, że zawarta między stronami umowa o pracę nie zmierzała do obejścia prawa. Jest to stanowisko jak najbardziej poprawne. Dodatkowo w tym zakresie wskazać należy jeszcze na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2013r. w sprawie I UK 10/13 (LEX), wyrok z dnia 9 lutego 2012 r. w sprawie I UK 265/11 (LEX), wyrok z dnia 1 czerwca 2010 r. w sprawie II UK 34/10 (LEX) i wyrok z dnia 11 stycznia 2006 r. w sprawie II UK 51/05 (LEX). Prawidłowo też Sąd Okręgowy ustalił, że zawarta umowa o pracę nie jest umową pozorną. Sąd Apelacyjny ustalenia te podziela i przyjmuje za własne. Nie zachodzi zatem nieważność umowy o pracę na podstawie art. 83 kc. Zawarta umowa o pracę nie jest też sprzeczna z zasadami współżycia społecznego ani z ustawą. W apelacji skarżący nie stawia zarzutu naruszenia ani art. 58 kc, ani art. 83 kc. Nie wiadomo więc na jakiej podstawie uważa, że wnioskodawczyni nie podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik. Podnoszone w apelacji wątpliwości organu rentowego co do celowości zatrudnienia ubezpieczonej nie mają żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, skoro z materiału dowodowego wynika w sposób nie budzący wątpliwości faktyczne zatrudnienie wnioskodawczyni i pozostałych pracowników i wykonywanie przez nich pracy, a okoliczność prowadzenia w początkowej, rozwojowej fazie działalności gospodarczej ze stratą nie powinno budzić ani zdziwienia, ani nie może być oceniane jako nadzwyczajne wydarzenie, a do tego sprowadza się stanowisko ZUS. Reasumując Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne, a to oznacza, że nietrafny jest zarzut naruszenia prawa materialnego art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej. Sąd Apelacyjny podziela też ocenę prawną zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonaną przez Sąd Okręgowy.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc orzekł jak w sentencji. O kosztach zastępstwa procesowego orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z oraz § 2 ust. 1 i 2 oraz ust. 3 w zw. z § 12 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, z późn. zm.).